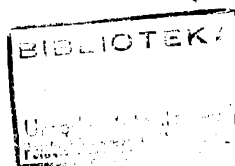

Warszawa, 14 czerwca 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 26478.

Kl. 72 h, 10.

Ministerstwo Spraw Wojskowych
(Warszawa, Polska).

Ruchoma podstawa do lotniczych karabinów maszynowych.

Zgłoszono 23 marca 1935 r.

Udzielono 9 kwietnia 1938 r.

Niniejszy wynalazek dotyczy podstawy do lotniczych karabinów maszynowych. Podstawa według wynalazku składa się z dźwigara, osadzonego przegubowo na suwaku, oraz urządzeń równoważących napór powietrza na karabin maszynowy i jego ciężar.

Dźwigar jest umieszczony w przedziale dla obserwatora lub strzelca. Na górnym końcu dźwigara jest w znany sposób osadzony karabin maszynowy, np. za pomocą jarzma, dolny zaś jego koniec spoczywa w przegubie, umożliwiającym nachylenie dźwigara w dowolnym kierunku, podobnie jak to ma miejsce na samolocie przy drążku sterowym pilota. Dźwigar po nachyle-

niu go podpira się w jednym z kilku gniazd, umieszczonych na brzegu ścianki przedziału. Gniazda zaopatrzone są w dowolnej konstrukcji zatrzaski, zapobiegające samoczynnemu wysuwaniu się dźwigara z gniazda.

Karabin maszynowy jest osadzony na podstawie w ten sposób, że można go obracać o pewien kąt w płaszczyznach poziomej i pionowej. Liczba i rozstawienie gniazd zależą od kształtu przedziału obserwatora lub wieżyczki strzeleckiej i są tak dobrane, aby kąty ostrzału z dwóch sąsiednich gniazd wzajemnie się pokrywały, nie dając martwych pól.

Do uzyskania dostatecznego kąta ostrza-

tu w płaszczyźnie pionowej można podnosić karabin maszynowy ku górze lub opuszczać go w dół dzięki temu, że dźwigar składa się z kilku rozsuwalnych części, np. dwóch rur, wsuniętych jedna w drugą. Wzajemne położenie tych części ustala zatrzask. Spiralna sprężyna, umieszczona np. w szerszej rurze, ułatwia rozsuwanie rur, równoważąc ciężar karabina maszynowego.

Napór powietrza na karabin maszynowy jest wyrównywany za pomocą sprężyny lub amortyzatora gumowego, działających na dźwigar lub przedłużenie dźwigara w pobliżu jego punktu obrotu.

Kiedy karabina maszynowego nie używa się, to przegub wraz z dźwigarem i karabinem maszynowym przesuwa się po prowadnicy w bok lub do tyłu przedziału strzeleckiego, gdzie zamocowuje się go na osobnym łożu.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania podstawy według wynalazku. Fig. 1 przedstawia podstawę według wynalazku, ustawioną w przedziale obserwatora, a fig. 2 — przedział obserwatora w widoku zgóry.

Karabin maszynowy *k* jest osadzony w widełkach 4. Trzon widełek jest włożony w osiowy otwór górnej części drążka 2, stanowiącego część dźwigara i dającego się przesuwać wewnątrz rury 1. Położenie drążka 2 w stosunku do rury 1 ustala zatrzask 11, zaskakujący w odpowiednie otwory 10 na drążku 2. Rura 1 jest w części dolnej rozwidlona. Ramiona rozwidlenia są osadzone obrotowo za pomocą czopów 6 na suwaku 8. Suwak daje się obracać na prowadnicy 5 oraz przesuwać wzdłuż niej. Położenie karabina maszynowego w stanie spoczynku pokazano na rysunku liniami kreskowanymi, przy czym karabin maszynowy ustawiony jest na łożu *b* (fig. 2). Prowadnica 5 osadzona jest w przedziale dla obserwatora na okuciach 12 i 14. Jedno z ramion rozwidlenia rury 1 przedłużone

jest poza punkt jej obrotu. Na ramię to działa sprężyna 13 za pośrednictwem żerdzi 7 i odpycha je ku tyłowi przedziału.

Jeżeli podstawa jest oparta w gnieździe a_4 , a potrzeba ją przenieść do przodu i na prawo przedziału, np. oprzeć w gnieździe a_1 , to po wyjęciu drążka 2 z gniazda a_4 należy obrócić cały dźwigar wraz z karabinem maszynowym ruchem wahadłowym po dowolnej drodze w kierunku gniazda a_1 . Suwak 8 obraca się na prowadnicy 5, a widełki rury 1 na czopach 6 przegubu. Sprężyna 13 rozpręża się i równoważy napór powietrza na karabin maszynowy.

Do podniesienia karabina maszynowego do góry lub opuszczenia go w dół należy nacisnąć dźwignię 9 i zwolnić zatrzask 11, po czym należy wysunąć drążek 2 z rury 1, co ułatwia rozprężająca się sprężyna 3, i zwolnić dźwignię 9. Zatrzask 11 ustali nowe położenie drążka 2.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ruchoma podstawa do lotniczych karabinów maszynowych, znamienna tym, że posiada dźwigar, podtrzymujący karabin maszynowy i osadzony przegubowo na suwaku, który daje się przesuwać wzdłuż prowadnicy i na niej obracać, wskutek czego dźwigar daje się wychylać w dowolnym kierunku.

2. Podstawa według zastrz. 1, znamienna tym, że ścianki przedziału dla obserwatora lub strzelca są zaopatrzone w dowolnie rozstawione gniazda, służące do podpierania dźwigara w nadanym mu położeniu.

3. Podstawa według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że dźwigar składa się z kilku części, dających się jedna wewnątrz drugiej przesuwać, wskutek czego długość dźwigara jest zmienna.

4. Podstawa według zastrz. 3, znamienna tym, że część lub części dźwigara,

dające się przesuwac wewnątrz innych, są osadzone na sprężynach, które ułatwiają ich rozsuwanie.

5. Podstawa według zastrz. 1 — 4, znamienne tym, że ramię dźwigara, połączone przegubowo z suwakiem, jest połą-

czone ze sprężyną lub amortyzatorem gumowym, które równoważą napór powietrza.

Ministerstwo
Spraw Wojskowych.

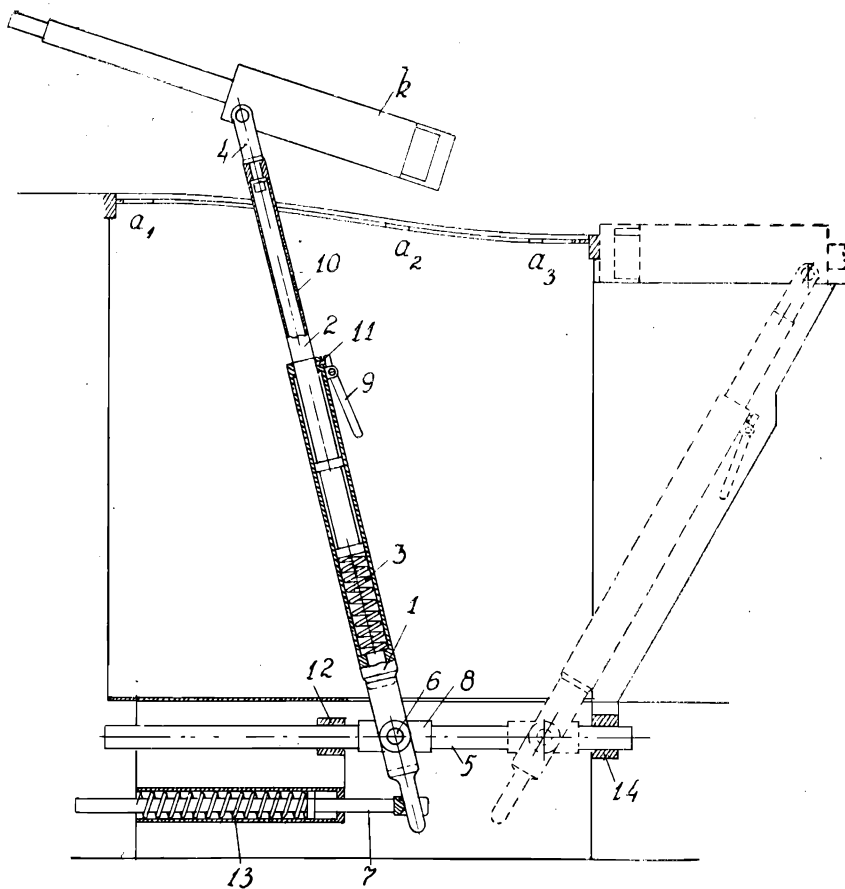

Fig. 1

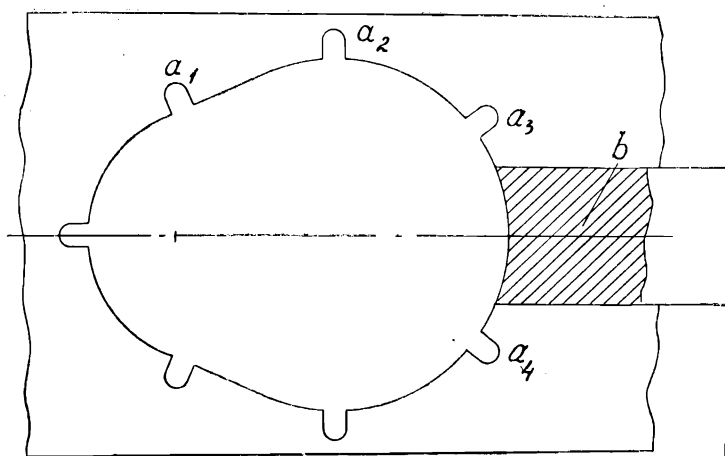

Fig. 2

